

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 81. Fœdus Papæ, Cæsaris, & Galliarum Regis adversus Venetos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](#)

mana Beneficiis providentur, eam acce- Sæcul. XVI.
derent, atque Annatas solverent: hanc A.C. 1505.
in rem alias ab Antecessoribus suis super
his editas Constitutiones confirmavit.

§. LXXXI.

Fædus Papæ, Cæsaris, & Galliarum Regis aduersus Venetos.

Cum Veneti fines suos latius ubique Marian. extendendo Ecclesiæ ditionibus, lib. 28. necnon Ducatui Mediolanensi, ac ipsi etiam Augustissimæ Domui Austriacæ non leve detrimentum inferrent, hinc Julius Pontifex illis graviter indignatus, adversus eos potissimum promovere conabatur armorum societatem, Cæsarem inter, & Franciæ Regem Blesi initam. Evidem Papæ jura, ad quæ vindicanda foederatis accesserat, haud exiguerant momenti, quippe Ravennam, Cer- viam, Faventiam, Ariminum, Forum Cornelii, harumque urbium territoria Sedi Apostolicæ, cujus antea erant, restitui petebat. Hac rerum conditione Cæsar rebus suis haud defuit; Rex quoque Galliarum Mediolani Ducis jura fecit sua. Ad idem fœdus invitabantur etiam Ferrariæ Dux, Marchio Mantuanus, Florentinorum Respublica, atque Hungariæ Rex, adeo, ut ex tot Foederatorum numero, ac potentia Venetis vix

N n 5 non

Sacul. XVI non extreum impenderet exitium. Ce-
A.C. 1505. terum Fœderis pacta, quæ Pontifex
 cum utroque Rege sanxerat, jam anno
 præcedenti vigefima secunda Septembris
 firmabantur, eodem nimirum die, quo
 Venetorum Respublica cum Turcis pa-
 cem inierat, ut nuper memoravimus.

§. LXXXII.

*Fœderis successus ob Maximiliani tar-
 ditatem interceptus.*

Verum cuncta hæc consilia Maximiliani
 cunctatio disjicit, nequidquam eum
 stimulante Cardinale de Ambasie. Ejus
 queque tergiversationem expugnare co-
 nabantur Galli pollicitationis amplitudi-
 ne, qua se medianam partem summae, quæ
 pro Ducatus Mediolanensis diplomate
 solvenda promittebatur, prærogatiros
 spondebant, hancque in rem fidem suam
 obstringebant, necnon re ipsa promissi
 stare constituebant, etiam fide data, se
 eidem, quamprimum in Italiam venisset,
 alteram quoque partem numeraturos.
 Ast ille adventum maturare spopondit,
 continuo tamen moras traxit, caussatus,
 proprii Regni sui negotia urgere, quæ
 ob Italicum iter haud negligere posset. Ni-
 hilominus concludebatur armorum socie-
 tas non sine magno Venetorum terrore.

§. LXXXIII.